

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Kaufland Česká republika v.o.s.** se sídlem Pod Višňovkou 25, Praha 4, IČ: 25110161, zast. JUDr. Ing. Igorem Kremlou, advokátem se sídlem Pod Višňovkou 25, Praha 4, proti **žalované: Česká obchodní inspekce**, ústřední inspektorát se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 10.12.2009, č.j. . ČOI 19221/2009/0100/1000/2009/Kr/Št,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 10.12.2009, č.j. ČOI 19221/2009/0100/1000/2009/Kr/Št, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Inspektorátu Středočeského a Hlavní město Praha ze dne 17.9.2009, č.j. 3886-10-09, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 60 000 Kč za porušení ust. § 3 písm. a) a c) zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel žalovaný ze závěru rozhodnutí orgánu I. stupně, podle kterého se žalobce dopustil porušení ust. § 3 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele tím, že dne 23.1.2009 v provozovně č. 3900 (Kolín) a dne 6.2.2009 v provozovně č. 1800 (Kladno) prodal výrobky o nesprávné hmotnosti a dále z porušení ust. § 3 písm. c) zákona, kterého se měl dopustit dne 26.11.2008 v provozovně č. 5 810 (Praha 8) a dne 2.2.2009 v provozovně č. 3710 (Benešov) tím, že účtoval kontrolní nákup v neprospěch spotřebitele.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, že rozhodnutí je nesprávné, neobsahuje náležitosti stanovené zákonem, spočívá na nesprávném právním posouzení věci, je nepřezkoumatelné, je v rozporu se skutečným stavem věci a pokuta je zcela nepřiměřená. Konkrétně žalobce odvolací námitky směřoval do posouzení zákonných hledisek, majících význam pro výši uložené pokuty. Nesouhlasil s hodnocením intenzity porušení práva jako vyšší, když došlo pouze k nesprávnému účtování jedné položky. Žalobce nesouhlasil s posouzením slabšího postavení spotřebitele oproti žalobci jako prodávajícímu. Namítal, že v případě zjištění rozdílu mezi regálovou etiketou a cenou účtovanou zákazníkům je po zjištění takové skutečnosti okamžitě vyplacen rozdíl a zákazník obdrží dárek. Proto nesouhlasil s tím, že jeho jednání je hodnoceno jako vážné. Dále žalobce rozporoval hledisko, že z pěti kontrol byla pouze jedna kontrola bez závad. Měl za to, že za podstatné lze považovat pouze to, jaké nedostatky byly zjištěny a zda jsou závažné či nikoliv. Podle žalobce je prosté matematické porovnání počtu kontrol a z toho počtu negativních kontrol hodnotově nevypovídající. Žalobce v odvolání navrhl uložení přiměřené pokuty nepřevyšující částku 10 000 Kč, proto navrhl změnu rozhodnutí nebo jeho zrušení a vrácení orgánu I. stupně.

Žalovaný při posouzení odvolacích námitek vycházel k toho, že žalobce se dopustil správních deliktů, které byly bezpečně prokázány a spočívaly v následujících jednáních. Kontrolními šetřeními bylo zjištěno:

1) že žalobce dne 23.1.2009 v provozovně č. 3 900 v Kolíně prodal do kontrolního nákupu 0,713 ks bratislavské klobásy v ceně 199 Kč/kg v nesprávné hmotnosti, kdy zaměstnanec žalobce nevzal v úvahu na obalu deklarovanou hmotnost uvedenou dodavatelem a sám opětovně výrobek zvážil, avšak včetně obalu a výslednou cenu propočítal z nově zjištěné hmotnosti 0,723 kg, čímž došlo k finančnímu poškození spotřebitele ve výši 2 Kč.

2) že žalobce při kontrole dne 6.2.2009 v provozovně č. 1 800 v Kladně prodal 2x výrobek TRESKA FILÉ BEZ KŮŽE v ceně 159 Kč/kg v nesprávné hmotnosti. Tyto dva výrobky byly přes pokladnu účtovány pomocí čárového kódu, který značil výrobek s vyšší hmotností než byla hmotnost uvedena na etiketě výrobku.

Uvedenými jednáními došlo dle žalovaného k porušení ust. § 3 písm. a) a k naplnění skutkové podstaty ust. § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

3) Žalobce dne 26.11.2008 v provozovně č. 5810 v Praze 8 kontrolní nákup v hodnotě 108,-Kč účtoval částkou 128,- Kč, tedy více o 20 Kč v neprospěch spotřebitele. K rozdílu došlo tím, že výrobek – šachy byl účtován částkou 49,90 Kč namísto správné ceny 29,90 Kč, jak byl výrobek označen v době nabídky.

4) Žalobce dne 2.2.2009 v provozovně č. 3710 v Benešově kontrolní nákup v hodnotě 721 Kč účtoval v částce 741 Kč, tedy více o 20 Kč v neprospěch spotřebitele. K rozdílu došlo tím, že výrobek – zásuvka tráva byl účtován částkou 169,90 Kč, namísto správné částky 149,90 Kč, kterou byl výrobek označen v okamžiku nabídky.

Uvedenými jednáními žalobce porušil ust. § 3 písm. c) a naplnil skutkovou podstatu § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

Žalovaný následně k námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění výše pokuty v počtu zjištěných závad uvedl, že je zcela zřejmé, že při první kontrole nákupu u šesti položek byla jedna účtována nesprávně, v druhém kontrolním nákupu byla z deseti položek rovněž jedna účtována nesprávně. Žalovaný neakceptoval názor žalobce, že i v případě chybně účtované jedné položky by toto jednání mělo být hodnoceno ve prospěch žalobce, jak žalobce tvrdil v odvolání, protože žalobce je povinen dodržovat ustanovení zákona, a tedy vždy správně účtovat. Přitom částka vyšší ceny o 20 Kč v jednom nákupu není položkou zanedbatelnou. A není zanedbatelné ani účtování vyšší hmotností výrobků, než je na výrobku uvedeno.

Žalovaný rozdíl mezi regálovou cenou a cenou uvedenou v pokladním systému hodnotil jako za velmi závažné pochybení, neboť je-li ze 6 položek 1 položka nesprávná a v dalším nákupu z 10 položek 1 položka nesprávná, je toto jednání skutečně závažné. Žalovaný nepovažuje tvrzení žalobce, že v případě nesprávného účtování spotřebitel obdrží rozdíl a k tomu dárek za polehčující okolnost, neboť žalobce má účtovat správně a nemá kontrolu správnosti účtování přenášet na spotřebitele, který navíc zjištěné rozdíly musí reklamovat a činit další jím nezaviněné kroky. Žalovaný rozporoval tvrzení žalobce, že matematické porovnání počtu kontrol a počtu negativních kontrol nemá vypovídající hodnotu, a je naopak toho názoru, že toto porovnání ukazuje, z kolika kontrolních šetření byly učiněny negativní závěry, což je opět stav závažný, když z pěti kontrolních zjištění bylo ve čtyřech případech zjištěno porušení zákona. K hodnocení žalobce jako subjektu v silnějším postavení oproti slabšímu postavení spotřebitele žalovaný uvedl, že tato skutečnost je brána na zřetel i občanským zákoníkem, kdy profesionál obchodník je fakticky zvýhodněn ve smluvním vztahu s ohledem na jeho větší zkušenost s prodejem, na znalost nabízeného zboží a zpravidla i lepší znalost práva. Vzhledem k uvedenému se žalovaný ztotožnil jak s právní kvalifikací jednání žalobce, tak i s výší pokuty vyměřené správním orgánem I. stupně. Posoudil, že sankce ve výši 60 000 Kč uložená v rámci sazby s horní hranicí 5 000 000 Kč se neodchyluje od jiných pokut ukládaných dozorovým orgánem v obdobných případech.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě obdobně jako v odvolání ve správním řízení nejprve uplatnil pouze obecná tvrzení o tom, že napadené rozhodnutí žalovaného je věcně a právně nesprávné, že je v rozporu se skutečným stavem věci, s provedenými důkazy i se spisy, že nemá náležitosti stanovené zákonem a je nepřezkoumatelné. Namítal, že žalovaný nepřezkoumal odvolání v zákonem stanoveném rozsahu

Oproti obecně uvedenému však konkrétně své námitky směřoval do určení výše pokuty, když nesouhlasil s posouzením hledisek pro určení výše pokuty. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č.j. 4As 51/2007-68, jímž se dovolával řádného odůvodnění uložené sankce a přihlídnutí k zákonnému výčtu hledisek při stanovení výše pokuty. Namítal, že výši pokuty nelze odůvodňovat splněním zákonných podmínek skutkové podstaty správního deliktu a že odůvodnění těchto hledisek nemůže být obecné a toliko rekapitulační. Rekapitulační odůvodnění shledal v hodnocení hlediska způsobu spáchání správního deliktu, který shledal bez jakýchkoliv hodnotících aspektů. Považoval za nelogické hodnocení otázky intenzity způsobu jakou se žalobce měl dopustit předmětného správního deliktu. Tato intenzita byla hodnocena jako vyšší, neboť celkem z 6i položek, které obsahoval kontrolní nákup byl spotřebitel poškozen nesprávným účtováním 1 položky, resp. z celkem 10 položek, které obsahoval kontrolní nákup, byl spotřebitel poškozen nesprávným účtováním ceny jedné položky. Žalobce je toho názoru, že pokud jedna položka je z určitého počtu položek účtována nesprávně, je nutné dovodit, že za jednání nižší intenzity je třeba považovat jen ten případ, kdy by nebyla nesprávně účtována žádná položka. V takovém případě by se však nejednalo o správní delikt a tedy došlo-li k nesprávnému účtování jedné položky, potom intenzita způsobu takového jednání nemůže být hodnocena jako vyšší a tedy v neprospěch žalobce jako účastníka řízení. Takovou skutečnost je nutno přičítat ve prospěch žalobce. V otázce následku správního deliktu žalobce není zřejmé, z čeho je dovozováno slabší postavení spotřebitele oproti prodávajícímu. Žalobce má za to, že taková skutečnost nebyla ani předmětem dokazování a tento závěr tedy nemá oporu v provedeném dokazování ani ve spisech. Žalobci není zřejmé, z čeho je dovozována nutnost nadstandardních schopností při porovnání cen. Tato skutečnost nebyla nijak odůvodněna. Při rozhodování nebyla ani

zohledněna okolnost, že při zjištění rozdílu mezi regálovou etiketou a cenou účtovanou zákazníkům je zákazníkovi okamžitě vyplacen rozdíl a obdrží malý dárek. Považoval za nesprávný závěr, že rozdíl v ceně na regálové etiketě oproti ceně uvedené v pokladním systému lze hodnotit jako velmi závažné jednání. Žalobce nerozporoval, že došlo k chybě v označení zboží regálovými etiketami, resp. k nesprávnému zadání ceny v systému u dvou výrobků. Nejednalo se však v žádném případě o úmyslné jednání. Navíc žalobce při takovéto nesrovnalosti zákazníkům okamžitě újmu kompenzuje. Není tedy zřejmé, že by se mělo jednat o velmi závažné skutečnosti. Závažnost je nutno dovodit vždy ve vztahu k typové závažnosti a konkrétní závažnosti jednání. Žalobce je tedy toho názoru, že způsob jeho jednání v těchto věcech je nutno hodnotit jako méně závažný.

Žalobce dále namítal, že závěr prvoinstančního správního orgánu, že z 5 kontrol v provozovnách žalobce byla pouze 1 kontrola bez závad je zcela nevypovídající. Žalobce má za to, že není relevantní kolik bylo provedeno kontrol a kolik z toho bylo bez závad. Za podstatné je třeba považovat pouze to, jaké nedostatky byly v rámci jednotlivých kontrol zjištěny, zda to byly nedostatky závažné či nikoliv. Žalobce proto namítal, že v důsledku těchto nedostatků byla uložena zcela nepřiměřená pokuta.

Uvedené námítky žalobce vznesl jak proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, tak proti rozhodnutí žalovaného s tím, že žalovaný pouze opakoval skutečnosti uvedené již v prvoinstančním rozhodnutí a žádným relevantním způsobem nerozporoval skutečnosti tvrzené žalobcem. Žalovaný převzal úvahy správního orgánu 1. stupně a odůvodňoval své úvahy toliko naplněním skutkové podstaty příslušného deliktu. Žalovaný pak odmítl tvrzení žalobce v odvolání, že prosté matematické porovnání počtu kontrol a počtu negativních kontrol nemá žádnou vypovídající hodnotu, rovněž se nezabývá námitkou žalobce týkající se závěru prvoinstančního orgánu, že je zde dána nutnost nadstandardních schopností spotřebitele při porovnání cen. Nevypořádal se s námitkou žalobce, že tento závěr není vyvozen z dokazování a je v rozporu se skutečným stavem věci, s důkazy i se spisy. Žalobce proto v závěru žaloby namítal, že žalovaný nepřezkoumal rozhodnutí v zákonem stanoveném rozsahu. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla zrušena a žalobci byly přiznány náklady soudního řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že správní orgán 1. stupně zcela v souladu se zákonem odůvodnil výši uložené sankce. Správní orgán popsál, jakým konkrétním způsobem došlo k naplnění určité skutkové podstaty správního deliktu. Vzhledem ke způsobu prodeje zboží v supermarketech žalovaný přistoupil k hodnocení způsobu spáchání správního deliktu tak, že se zabýval intenzitou způsobu a porovnal počet položek, u kterých bylo zjištěno porušení zákona oproti položkám, které byly účtovány správně. Žalovaný trval na tom, že tato intenzita byla v tomto případě poměrně vysoká. K hodnocení následku jednání a okolností jednání žalovaný uvedl a citoval, jak je v prvoinstančním rozhodnutí toto kritérium podrobně hodnoceno. Došlo k přímému poškození spotřebitele v důsledku prodeje výrobku v nesprávné hmotnosti a při nesprávném účtování o celkem 157 Kč, přičemž posuzoval, že odstranitelnost škody spotřebitele je vzhledem ke slabšímu postavení spotřebitele problematická a závisí přímo na samotném spotřebiteli, zda si překontroluje doklad o zakoupení a zda cenu vázanou na hmotnost, se kterou byl seznámen v okamžiku nabídky, srovná s cenou vázanou na hmotnost, za kterou skutečně zaplatil, resp. cenu, která mu byla účtována srovná s cenou, se kterou byl seznámen v okamžiku nabídky. To předpokládá zcela nadstandardní schopnost spotřebitele zapamatovat si jak hmotnostní, tak cenové údaje umístěné přímo u výrobku nebo zcela nadstandardní aktivitu zapisovat si ceny, kterými jsou označeny výrobky, které ukládá do nákupního vozíku s úmyslem zakoupit si je. Z tohoto důvodu je hodnocení rozsahu následků zjištěného protiprávního jednání jako velmi závažné). K tíži žalobce jde také to, že spotřebitel zcela automaticky a oprávněně počítá s tím, že

z hmotnosti uvedené na obale výrobku bude také vypočítána cena výrobku. Spotřebitel má sice možnost nesprávné účtování reklamovat, ale toto právo nelze hodnotit jako polehčující okolnost pro žalobce. Záměrem a cílem spotřebitele je pouze nákup zboží za ceny, se kterými byl před uzavřením kupní smlouvy seznámen, nikoliv nákup zboží, kontrola účtenky a případná reklamace, která není vyřízena během okamžiku a jde o časově náročnější proces. Tento proces je nucen spotřebitel podstoupit nad rámec svého původního záměru, což má dopad na jeho komfort. Rozsah poškození spotřebitele hodnotil správní orgán jako střední, neboť spotřebitel byl finančně poškozen o 157 Kč, což není zanedbatelná finanční částka a dále dopadem zjištěného stavu při dvou kontrolách, kdy mu byl výrobek účtován ve vyšší hmotnosti. Žalovaný považuje úvahu o tom, že spotřebitel musí mít nadstandardní schopnosti, aby si zkontroloval všechny položky nákupu a jeho ceny velmi prostá a jasná. Slabší postavení spatřoval v tom, že spotřebitel musí nejprve chybu odhalit a poté reklamovat nesprávné účtování. Skutečnost, že jako kompenzaci za toto obdržel malý dárek je sice chvályhodná, nicméně takovouto kompenzací ocení pouze ti, kdo nesrovnalosti odhalí. Většina spotřebitelů si chyby, zvláště v rámci většího nákupu, nevšimne. Žalovaný připustil, že rozhodující při posuzování protiprávního jednání žalobce je skutečnost, jaká konkrétní zjištění byla při kontrolách učiněna. Protože tak správní orgán I. stupně již učinil ve svém rozhodnutí, žalovaný nepokládal za chybné, pokud je kromě těchto konkrétních zjištění hodnoceno i procentuální vyjádření, z kolika kontrol bylo zjištěno nějaké protiprávní jednání. Žalovaný se domnívá, že jeho rozhodnutí je přezkoumatelné, že při stavení výše pokuty jeho úvahy nevybočovaly z mezí stanovených zákonem a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 1As 60/2006-106 obsahují velmi podrobné odůvodnění uložené pokuty. Skutečnosti o slabším postavení spotřebitele a nutnosti nadstandardních schopností, aby si spotřebitele všechny údaje pamatoval není nutné dokazovat. Žádné další tvrzení, proč by rozhodnutí bylo být v rozporu se skutečným stavem věci žaloba neobsahuje.

Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby podaná žaloba byla zamítnuta.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s. v mezích žalobou uplatněných námitek a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V dané věci mezi účastníky řízení není sporná otázka naplnění skutkové podstaty správních deliktů podle § 3 písm. a) a c) a naplnění skutkové podstaty ust. § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Žalobce nenamítal, že by se nedopustil porušení zákona o ochraně spotřebitele, nevyvracel skutková zjištění kontrolního orgánu ani to, že by jeho jednání nenaplnělo v konkrétně zjištěných případech znaky skutkové podstaty uvedených správních deliktů. Nečinil tak v podaném odvolání a nečiní tak ani v podané žalobě. Soud proto, a to na základě podkladů správního řízení, jimiž jsou zejména 4 kontrolní protokoly, vzal za prokázané a nesporné, že se žalobce dopustil jednání v rozporu se zákonem, která spočívají v tom, že žalobce ve dvou provozovnách - v Kolíně a v Kladně prodal do kontrolního nákupu výrobky v nesprávné hmotnosti s důsledkem finančního poškození spotřebitele, když tyto výrobky byly účtovány přes pokladnu v jiné ceně, než byla cena uvedená na obalu či na etiketě výrobku a že v dalších dvou provozovnách v Praze 8 a v Benešově žalobce účtoval kontrolní nákup v neprospěch spotřebitele z důvodu účtování jiné ceny, než kterou byly tyto výrobky označeny v okamžiku nabídky.

S ohledem na uvedené je třeba žalobní námitky vymezit tak, že žalobce se svými obecnými žalobními tvrzeními o nezákonnosti rozhodnutí ve spojení s konkrétní argumentací směřovanou výlučně do posouzení hledisek pro stanovení výše pokuty domáhá přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu správního uvážení o výši pokuty. Žaloba je postavena na polemice a námitkách proti posouzení zákonných hledisek, jimiž jsou správní orgány vázány při stanovení výše pokuty.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 24 odst.7 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele ve znění platném v rozhodné době prodávající se dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb podle § 3.

Podle § 3 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele prodávající je povinen prodávat výrobky ve správné hmotnosti, míře nebo množství a umožnit spotřebiteli překontrolovat si správnost těchto údajů,

Podle § 3 písm. c) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele prodávající je povinen prodávat výrobky a poskytovat služby za ceny sjednané v souladu s cenovými předpisy 6) a ceny při prodeji výrobků nebo poskytování služeb správně účtovat; při konečném účtování prodáváných výrobků a poskytovaných služeb v hotovosti se celková částka zaokrouhluje vždy k nejbližší platné nominální hodnotě zákonných peněz v oběhu.

Podle § 24b odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb. při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Vzhledem k rozsahu žaloby, kterou je napadána výše uložené pokuty, bylo úkolem soudu přezkoumat, zda se správní orgány v napadených rozhodnutích vypořádaly se zákonnými hledisky ust. § 24b odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb. pro uložení pokuty, zda tato hlediska mají oporu ve správním spise a v logickém uvažování při aplikaci právních předpisů, zda tedy nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem a zda výše pokuty není výsledkem zneužití volného uvážení a není založena na libovůli správního orgánu. Pro účely tohoto úsudku je třeba vycházet z ust. § 24 odst. 9 písm. b) zákona, které pro případ předmětných správních deliktů stanoví sazbu pokuty až do výše 5.000.000,- Kč.

Je třeba přisvědčit žalobci v tom, že hledisko způsobu spáchání správního deliktu se, pokud jde toliko o popis jednání, kryje s vlastním naplněním znaků správního deliktu. Nicméně, pokud je způsob protiprávního jednání kritériem pro posouzení závažnosti tohoto jednání, pak posouzení tohoto způsobu musí jít nad rámec pouhého popisu jednání a správní orgány obou stupňů v tomto případě nepochybily, když se zaměřily na zjištění *intenzity* způsobu jednání, s jakou se žalobce měl dopustit předmětných správních deliktů. Tuto intenzitu způsobu, kterou správní orgány odůvodňovaly míru závažnosti jednání žalobce, dovozovaly nejen z dílčích skutků (jednání) žalobce na každé z kontrolovaných provozoven, ale rovněž ve vztahu ke kontrolním vzorkům- nákupům. Tyto kontrolní nákupy zahrnovaly kontrolu jen u několika málo položek na každé ze 4 provozoven (10 položek - Kolín, 9 položek - Kladno, 6 položek - Praha 8 a 10 položek - Benešov), z nichž vzešla kontrolní zjištění, která je třeba v poměru ke kontrolovaným položkám považovat za závažná.

Tak v prvních dvou případech – v provozovně Kolín a Kladno došlo k prodeji zboží v nesprávné hmotnosti a k poškození spotřebitele o 2,- Kč (moravská klobása) a 114,50,- Kč (2x treska), kde částka přecenění v hodnotě 114,50,- Kč dokonce vzešla ze 2 položek z 10 položek kontrolního nákupu v částkách 58,70,- Kč + 55, 80,- Kč, což je velmi závažné zjištění, nadto uvedený vyšší cenový rozdíl vznikl v důsledku nesprávné dispozice s již jinak váhově označenými výrobky. Správní orgány také hodnotily to, že tento značný rozdíl z kontrolního nákupu v provozovně v Kladně, vzešel z poškození zákazníka u 2 položek ze 4 položek, kde byla cena určována v návaznosti na hmotnost.

V dalších dvou případech, kde došlo k nesprávnému účtování položek na pokladně v rozporu s cenou uváděnou u výrobků v místě a okamžiku nabídky, je zřejmý poměr poškození spotřebitele v 1 položce (magnetické šachy) o 20,- Kč oproti 6 položkám, které obsahoval kontrolní nákup a v další 1 položce (zásuvka tráva) o 20,- Kč oproti 10 položkám, které obsahoval kontrolní nákup.

Uvedené porovnání zcela zřejmě *s ohledem na množství položek zboží* v hypermarketech, k nimž provozovny žalobce patří, svědčí o vyšší míře závažnosti protiprávního jednání žalobce, jestliže v tak množství kapacitě prodáváného zboží je v rámci kontrolovaných pouhých 10, 9, 6 a 10 , tj. celkem 35 položek zjištěn cenový rozdíl v souhrnné částce 157,- Kč. To je ve vztahu k tak malému počtu kontrolovaných položek značná částka, která nemůže potvrdit obhajobu žalobce a vyvrátit úsudek správních orgánů o vyšší míře závažnosti jednání žalobce. Jednání žalobce totiž nelze posuzovat toliko z pohledu izolovaného matematického porovnání , např. 1 ku 6 nebo 1 ku 10 položkám, tj z pohledu toho, zda je nesprávné účtování toliko jedné položky vůbec závažné, nýbrž úvahu o tomto poměru je třeba vést v souvislostech s okolností právě vysoce množství prodeje, jež žalobce ve svých provozovnách uskutečňuje. To správní orgány ve svých rozhodnutích zvažovaly a v tomto kontextu vyhodnotily způsob prodeje a intenzitu způsobu jednání žalobce . Svou úvahu pak doprovodily ve svých rozhodnutích i posouzením následků a okolností protiprávního jednání.

Správní orgány zcela případně a dostatečně za kritérium následků správního deliktu považovaly rozsah škody a možnost její odstranitelnosti. V tomto směru je důležité zjištění o finanční újmě v celkové hodnotě 157,- Kč a skutečnost, že možnost odstranění škody v tomto případě skutečně závisela toliko na pozornosti spotřebitele. Správní orgány se proto správně zabývaly postavením spotřebitele v rámci ochrany poskytované zákonem č. 634/1992 Sb., k čemuž směřuje i preventivní úloha správních sankcí upravených v tomto zákoně. Správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí zcela náležitě rozvinuly svou úvahu o způsobu nákupu, a prodeje v provozovnách žalobce, o chování prodejce a nestandardních nárocích na spotřebitele sledovat a cenově kontrolovat nákup každého zboží, což vzhledem k odpovědnosti prodejce za správné účtování cen dle zákona č. 634/1992 Sb. není v souladu se smyslem zákona o ochraně spotřebitele. Z uvedeného zákona a z jeho jednotlivých ustanovení stanovících záruku poctivého prodeje výrobků v garantované povinnosti prodejce prodávat výrobky ve správné hmotnosti, míře nebo množství vyplývá charakteristický a zobecnitelný rys vztahu mezi zákazníkem coby spotřebitelem na straně jedné a profesionálním obchodníkem (zde dokonce obchodním řetězcem) na straně druhé. Úvahy o slabším postavení spotřebitele vůči prodejcům tak není třeba vyvozovat z dokazování, vyplývá-li toto postavení ze způsobu nabídky a prodeje zboží a zejména, je-li toto postavení jednoznačně nastolenou premisou, z níž vychází právní úprava daná zákonem na ochranu spotřebitele, který v ust. § 1 výslovně stanoví, že navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie a stanoví úkoly veřejné správy v oblasti *ochrany spotřebitele a oprávnění spotřebitelů*, sdružení spotřebitelů 2) nebo jiných právnických osob založených k ochraně spotřebitele. Správní orgány tedy ve svých rozhodnutích náležitě zhodnotily i následky a

další okolnosti protiprávního jednání žalobce, když slabší úlohu spotřebitele při odstraňování následků jeho poškození dovozovaly i ze skutečnosti, že ačkoliv záměrem spotřebitele je toliko nákup zboží a povinností prodejce je spotřebiteli prodat zboží v deklarovaném množství, kvalitě a ceně (povinnost poctivého prodeje stíhá prodejce), je to právě spotřebitel, který je v důsledku případného protiprávního jednání žalobce zatížen dalšími povinnostmi spojenými s reklamací, a dalšími jím nezaviněnými postupy.

Na posouzení jednání žalobce a postihu za správní delikt nemůže nic změnit ani obhajoba žalobce, že má zavedena vstřícná opatření ke zmírnění následků poškození spotřebitele, když konvaliduje svá jednání nápravou zjištěného rozdílu a bonusem v podobě malého dárku. Dle názoru soudu nelze uvedenou vstřícnost posuzovat jako polehčující okolnost ve vztahu k protiprávnímu jednání žalobce a to proto, že uvedený způsob omluvy za zjištěné poškození protiprávní jednání žalobce *neprovází*, nýbrž je uplatňován až v případě reakce spotřebitele a jeho kontroly či reklamace nakoupeného zboží. Nejde tedy o okolnosti sebereflexe prodejce, nýbrž o kompenzaci jen pro případ zjištění nepoctivého prodeje, když aktivita tohoto zjištění je na straně spotřebitele.

Žalovaný nepochybil, pokud při odpovídajícím a dostatečném posouzení zákonných hledisek pro stanovení výše pokuty správním orgánem 1. stupně úvahy tohoto správního orgánu převzal. Posouzení zákonných hledisek následně doplnil i vlastními úvahami o postavení osoby spotřebitele proti profesionálu - obchodníku s většími zkušenostmi s prodejem a se znalostí zboží. Vedle posouzení jednání žalobce, které učinil správní orgán 1. stupně i doplňující úvahou, že k protiprávnímu jednání žalobce došlo v případě 4 kontrol z celkového počtu 5 kontrol, a tedy, že výše pokuty je v celkovém souhrnu kontrolních zjištění přiměřená, žalovaný také srovnal že pokuta ve výši 60.000,- Kč uložená v rámci zákonné sazby 5.000 000- Kč není pokutou neobvyklou ukládanou v obdobných případech. S ohledem na úvahy správních orgánů, že způsob jednání žalobce je vyšší závažnosti a rozsah poškození spotřebitele hodnotí jako střední a vzhledem k charakteru žalobce jako velkoplošného prodejce v řetězci provozoven, kumulujících zisk z těchto provozoven, neměl soud důvod shledat toto uvážení žalovaného o výši pokuty na úrovni dolní poloviny zákonné sazby jako vybočující z mezí stanovených zákonem.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že pokuta byla žalobci uložena právem, a proto soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. podanou žalobu zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce a žalovaný nevyjádřili v zákonné lhůtě od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. září 2013

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.